

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 30. april 2013 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Gunst Andersen, Tine Vuust og Katrine Bork (kst.) med domsmænd).

23. afd. nr. S-4108-12:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(cpr.nr. ****)

(advokat Elisa Boelskifte, besk.)

2) T2

(cpr.nr. -****)

3) T3

(cpr.nr. ****)

(begge ved advokat Rasmus Kieffer-Kristensen, besk.)

Dommen afsagt af Retten på Frederiksberg den 14. december 2012 (2-8201/2012) er anket af T1 med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, og af T2 og T3 med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet, således at forholdet henføres under straffelovens § 288, stk. 2, men i øvrigt domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, samt om skærpelse.

F2 har gentaget sin påstand for byretten om erstatning på 11.980 kr.

Tiltalte T1 har heroverfor påstået frifindelse, subsidiært stadfæstelse. De tiltalte T2 og T3 har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af de tiltalte og af vidnet F2 der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte T3 har forklaret bl.a., at efter at være vendt tilbage til København mødtes han med nogle russiske personer i nærheden af restaurant ” ”, og han så, at medtiltalte T1 var i nærheden, men de var ikke sammen. Om aftenen inden røveriet fik han og medtiltalte T2 forevist guldsmedforretningen af en af de russiske personer, som kendte forretningen godt, og som gav dem instruktioner om, hvordan de skulle gennemføre røveriet. Han så første gang guldsmeden, da de begik røveriet. Foreholdt uddrag af forklaringen til politiet den 24. august 2012 forklarede tiltalte, at han ikke har forklaret til politiet, at medtiltalte T1 var med i Jylland. Det er dog korrekt, at han forklarede, at de alle tre sov i bilen, herunder medtiltalte T1. Han ville ikke dengang fortælle om de russere, der var indblandet i røveriet. Han forklarede til politiet, at de tre havde kørt forbi guldsmedeforretningen, at de havde set guldsmeden, og at det var deres plan at bagbinde guldsmeden og tage smykkerne, men det var alene for at undgå, at der blev foretaget en dyberegående efterforskning, som kunne afsløre russernes medvirken.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at medtiltalte T2 vidste, at han skulle hjælpe med at stjæle smykker fra guldsmedeforretningen, men at han ikke forklarede T2 om alle detaljer, for det ville være for kompliceret. Det er korrekt, at guldsmedeforretningens adresse var indtastet i den mobiltelefon, der blev fundet i bilen. Det var guldsmeden, der selv søgte ind under bordet, fordi alarmknappen var under bordet. Herefter gav han guldsmeden tape på, fordi han var bange for, hvad guldsmeden kunne finde på. Han anvendte ikke vold mod guldsmeden, og det var heller ikke meningen. Han tog ikke halsgreb på guldsmeden. Det kan godt passe, at de kørte tilbage til København den 1. august 2012.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke tidligere er straffet.

Tiltalte T2 har forklaret bl.a., at han ikke var klar over, at der skulle begås et røveri. Han blev alene bedt om at komme til stede for at lægge nogle guldvarer i en taske og aflevere tasken til nogle russere. Det var medtiltalte T3 der bad ham om at gøre dette. Den forklaring, han afgav til politiet, skulle bekræfte medtiltalte T3's forklaring, og han ønskede at blive færdig med afhøringen så hurtigt som muligt. Det er korrekt, at han forklarede til politiet, at de alle tre var kørt til Jylland, sov i bilen og sammen kørte tilbage til København, hvor de mødte nogle russere, som bad dem lave et røveri. Han blev alene bedt om at bekræfte T3's forklaring, hvilket han gjorde. Han kan ikke huske, om han tillige forklarede til politiet, at han vidste, at de to andre medbragte en legetøjspistol i forretningen, som de skulle bruge til at true guldsmeden med, men det forholder sig således, som han forklarede indledningsvis. Under røveriet ventede russerne i nærheden. Han taler ikke så godt russisk, og derfor kan han ikke sige så meget om disse russere.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at da han første gang hørte om røveriet, aftenen før det blev begået, troede han ikke på det. Næste morgen blev han alligevel overtalt til at køre medtiltalte T3 til guldsmedforretningen. Han blev bedt om at være med til at stjæle, men det ville han ikke. Han blev herefter overtalt til at tage en taske, bære den ud af butikken og aflevere den til russerne. Da han kom ind i guldsmedeforretningen, så han de to andre medtiltalte. Medtiltalte T3 bad ham om at lægge smykker i tasken, hvilket han gjorde, indtil medtiltalte T1 bad ham lade være og i stedet vente på politiet. Han satte sig på en stol i baglokalet. Han har i Litauen arbejdet i byggebranchen sammen med medtiltalte T3 der foreslog, at de sammen kørte til Danmark.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har arbejdet i Tyskland inden for byggeri. Han er ikke tidligere straffet.

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke tidligere er straffet.

Vidnet F2 har forklaret bl.a., at der under røveriet på skift var tre forskellige personer bag hans arbejdsbord. Politiet registrerede efter røveriet, at han havde forskellige skader, herunder friske røde mærker på begge sider af halsen. Ingen af disse skader havde han før røveriet. De smerter fra struben, som han beskrev på Rigshospitalets Traumecenter, stammede fra det halsgreb, som blev taget på ham under røveriet. Røveren tog hårdt fat rundt om hans hals med én hånd. Han erindrer ikke, om han derved fik vejr-

trækningsbesvær. Da han så pistolen, følte han sig truet på livet. Han har efter røveriet haft symptomer på PTSD, som han bliver behandlet for med forskellige former for beroligende medicin. Han er ved at trappe ud af medicinen. Skaden er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen som en arbejdsskade. Forinden episoden fik han medicin til behandling af astma og en hjertelidelse.

Den i byretten af vidnet **V1** afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte **T1** af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Det tiltrædes efter en samlet vurdering af omstændighederne ved røveriet, herunder at der ikke blev anvendt skarpladt våben, at forholdet er henført under straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Straffen for alle de tiltalte findes af de grunde, der er anført i dommen, passende udmålt.

Dommens bestemmelser om konfiskation og udvisning tiltrædes.

De juridiske dommere stadfæster dommens bestemmelse om godtgørelse. Bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, er efter forarbejderne tiltænkt et ret snævert virkeområde, og fortolkes på den baggrund i praksis restriktivt. Uanset røveriets grove karakter og oplysningerne om forurettedes betydelige psykiske gener tiltrædes det derfor, at der ikke er grundlag for at tage påstanden om krænkelsesgodtgørelse til følge.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

De tiltalte har under anken været frihedsberøvet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 , T2 og T3
stadfæstes.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten vedrørende dem.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 6 MAJ 2013

Henriette C. Johansen
Kontrollmægler

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 14. december 2012

Retten nr. 2-8201/2012

Politiets nr. APK 0109-76313-00097-12

Anklagemyndigheden
mod

T1
cpr-nummer
pt.

T2
cpr-nummer
pt.

og

T3
cpr-nummer
pt.

ANKET

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 17. september 2012.

T1, T2 og T3 er tiltalt
for overtrædelse af

røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1,

ved den 3. august 2012 ca. kl. 11.25 hos F1 ApS,
, i forening og efter forudgående
aftale og planlægning, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget
vinding ved vold eller trussel om vold, at have indfundet sig i butikken, iført
forklædning, medbringende en attrappistol, hvorefter F2 fik sat
pistolen for panden, fik taget halsgreb samt bagbundet på hænder, arme, ben
og fødder med medbragt gaffatape, hvorefter han blev anbragt på gulvet, i
hvilken forbindelse de fratog F2 smykker til en værdi af 2.645.366,00
kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 1 attrappistol og 1 paryk.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § *, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum.

Tiltalte **T1** har nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte **T2** og **T3** har nægtet roveri efter straffelovens § 288, stk. 1, men erkendt roveri efter § 288, stk. 1, nr. 1. De tiltalte har nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

De tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

De tiltalte har ikke protesteret mod udvisningspåstanden.

F2 har påstået, at de tiltalte skal betale 11.980 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Svie - og smerte, 11 dage à 180 kr.	1.980,00 kr.
tortgodtgørelse, jf. EAL § 26, stk. 3	10.000,00 kr.
I alt	<u>11.980,00 kr.</u>

Der er i øvrigt taget generelt forbehold for at gøre yderligere erstatningskrav gældende.

Tiltalte **T1** har nægtet erstatningspligten.

De tiltalte **T3** og **T2** har med erkendelsen i et vist omfang anerkendt erstatningspligten, men har i øvrigt overladt spørgsmålet om erstatningspligten og størrelsen til retten.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne **F2** og **V1**

Tiltalte **T3** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”.....at det er korrekt, at han er fra Litauen. Han kom til Danmark i bil. Han

kørte fra Riga og til Danmark via Stockholm sammen de to medtiltalte. De kørte gennem Sverige og over broen til Danmark. Han havde været i Danmark i cirka 4 dage, inden de blev anholdt.

Forevist sagens bilag 27-1 forklarede tiltalte, at det er korrekt, at de kørte i den viste bil. Han forsøgte at finde et arbejde, mens han var i Litauen. Det skete via internettet. Det prøvede han i cirka 2 uger, inden han tog af sted. Han havde fået et tilbud i Danmark, men han husker ikke i hvilken by. Planen var, at han skulle ankomme til den by, og så skulle han udføre et arbejde der. Han kan ikke uddybe det meget nærmere, men han ved, at der var flere personer, der skulle komme til Danmark. Han mener, at T2 også skulle være med. Da de ankom til adressen, efter at have krydset to broer, eksisterede adressen slet ikke. Aftalen var, at der skulle være en litauisktalende arbejdsgiver, der skulle være på adressen, men han dukkede ikke op. De kunne ikke finde det sted, hvor de skulle mødes med denne person. Han talte mest med T2 og har ikke rigtigt haft andre at tale med. Denne by var ikke særlig stor, og han kunne forstå, at det var en meget lille by med få lokale indbyggere. De havde ikke penge nok til at gennemføre rejsen hjem til Litauen. Derfor tog han og T2 den beslutning, at de skulle tilbage til København, fordi det er en storby med mange immigranter, og der er flere muligheder for at kommunikere på russisk og måske også litauisk. De ville prøve på egen hånd at finde et andet arbejde. Tiltalte forstod ikke, hvorfor anklageren stiller spørgsmål om, hvorvidt T1 tog med fra denne by til København. Han ved, at T1 stod af i København, men kender ikke til resten. Tiltalte og T1 har haft meget dårlig kommunikation sammen, og de passede ikke så godt sammen. Efter at T1 var stået af, kørte tiltalte og T2 videre.

Det første de gjorde var, at de begyndte at opsøge centrum - altså de steder, hvor der var mange mennesker, som de kunne tale med - f.eks. barer. De ville gerne finde et arbejde. Det gjorde de i cirka 2-3 dage. Tiltalte kom i kontakt med en russisktalende person, han ved ikke, om han var fra Rusland, men han talte russisk. I starten talte de om arbejde, og hvordan man kunne finde et sted, hvor de kunne komme i arbejde. De første par dage kunne han ikke finde noget. Den efterfølgende dag kom en person hen til tiltalte og spurgte, om tiltalte havde fundet et arbejde. Situationen var meget nedtrykt, fordi han ikke kunne finde job, og det var deprimerende. Tiltalte var hovedsageligt sammen med T2, men der var også tider, hvor han var alene. Man kan godt sige, at tiltalte på et tidspunkt fik et tilbud om noget kortvarigt arbejde. På en måde kunne han godt forstå, hvilken slags arbejde, der var tale om. Han overvejede at sige ja til det, men han havde brug for noget ekstra udstyr, for at kunne gennemføre det. Det var et tilbud om at begå et røveri. Det var fordi den person eller de personer som han kommunikerede med talte med ham i 2-3 dage og kunne se, at han var i en meget dårlig situation og derfor var villig til at begå noget i den retning. Han vil ikke fornærme T2, men det var noget, som børn ikke skulle være

med til at aftale. T2 deltog derfor ikke i de samtaler. T1 så han sjældent i den tid. En af de russiske personer henvendte sig tiltalte og bad om at tale med tiltalte på tomandshånd. I den situation, som tiltalte var i, kunne han se det som en mulig løsning for at komme ud af den situation og de kunne ikke rejse hjem uden midler, og derfor gik han til på at begå røveri.

Da han begyndte at forhandle med de andre og sagde, hvad han havde brug for i form af paryk, briller og tøj. Personerne tilbød også tiltalte et våben, men det sagde tiltalte nej til - det ville komplicere det hele bagefter. Tiltaltes hensigt var bare at skræmme personen eller forskrække ham. Efter røveriet ville han sælge nogle af tingene til de personer, som havde givet tiltalte tilbuddet. Fordi det var upraktisk at være alene til den slags røveri, begyndte han at tale med T2 og få ham med på det. I løbet af rejsen kunne tiltalte fornemme at T2 havde nogle svage sider og tiltalte kunne gøre indflydelse på ham, så han gik med. Han har på egen hånd forsøgt at finde ud af, hvordan de kom videre, men uden resultater. Han henvendte sig til T2 inden han henvendte sig dem, da han skulle bruge parykker i to farver. Tiltalte havde brug for en ekstra person til denne opgave. Tiltalte føler sig skyldig i at have inddraget T2 i denne sag. Tiltalte overtalte T2 til at begå dette røveri.

Da tiltalte prøvede at overtale T2 skulle han fortælle ham, hvad hans arbejde var, og han fortalte ham følgende. T2 skulle have en taske til varerne og herefter kaste tingene ned i tasken - det var det eneste, han skulle gøre.

De mødtes aftenen inden røveriet for at gennemtjekke deres aftale. Han traf her et par andre personer, som han ikke havde set før. Disse personer gav ham en adresse og fortalte at der kun var én medarbejder. Og her var der ingen vej tilbage. Han følte sig psykologisk presset og følte at han ikke kunne trække sig.

På et tidspunkt følte han, at når han kom tilbage med guldets, ville de gøre det af med tiltalte. Derfor fik han en fornemmelse af at han skulle gøre noget for at redde sig selv og derfor tændte sin mobil, så der blev forbindelse til masten for at få adressen. Mobilen havde ikke været tændt før, men han ville være sikker på at han kunne findes - at politiet kunne spore telefonen.

Aftenen før tændte han telefonen, mens de mødtes med de andre personer.

Tiltalte følte sig meget nedtrykt og følte sig presset og vidste ikke, hvad det kunne ende med. T2 kunne måske slippe, men tiltalte var ikke sikker på, at han slap levende fra det og ville derfor sætte nogle spor.

Foreholdt at han ikke tidligere har oplyst dette forklarede tiltalte, at han ved godt, at politiet som det første tjekker mobiltelefonerne, og det var derfor

han håbede, at politiet ville gøre det. Han ved ikke, om det er gjort. Dagen før de gik hen til butikken havde T2 og tiltalte aftalt, at de ikke ville fortælle politiet noget. Men her efter der er gået noget tid, er han blevet mere rolig og vil nu gerne fortælle om det.

Effekterne som de brugte til røveriet fik han det fra den samme gruppe mennesker, som han har omtalt. Det drejer sig om 2 parykker, en blazer, et par bukser, så han skulle være velklædt og ikke en, der bare kom fra gaden. Derudover fik han handsker og 2 ruller gaffatape. Plastikpistolen var den vigtigste ting.

Foreholdt overvågningsvideoen kan tiltalte bekræfte, at han var den første person, der henvendte sig til butikken. Han var primusmotor i dette røveri. På en måde har hans baggrund noget med hans rolle at gøre, men det har ikke at gøre med noget kriminelt. Han har arbejdet i en militær organisation og har mange års erfaring med dette.

Adspurgt forklarede tiltalte, at det er korrekt, at man skulle ringe på og der så kom en person og åbnede. Det havde han fået oplyst inden. Efter han var kommet ind, smækkede døren ikke igen, og døren var derfor ikke låst. Han vidste nu, at han ikke skulle vende tilbage for at åbne døren for den næste.

Det var ikke forudset, at manden med den hvide bøllehat skulle komme ind i butikken bagefter. Det var ikke planlagt. Man kan godt kalde det meget mærkeligt sammentræf, for det var slet ikke aftalt. Men måske har T1 fornemmet, at han og T2 havde brug for hjælp. De havde ikke talt sammen. Han så godt, at T1 var forskellige steder og i det miljø, men de talte ikke sammen.

Adspurgt hvad der skete med guldsmeden efter de tre personer forsvandt på overvågningsvideoen, forklarede tiltalte, at tiltalte gik hen til guldsmeden, efter at have taget våbenet frem og vist at guldsmeden skulle tie stille, så skulle det gå fint. Der gik måske 1 sekund før guldsmeden forstod, hvad det drejede sig om. Guldsmeden tog hænderne op, som om han var indforstået med, hvad der skete og kom ind under bordet. Guldsmeden havde taget sine hænder bag på ryggen og tiltalte kunne se, at der var noget rødt og hvidt - en knap - og kunne forstå, at guldsmeden nok havde trykket på en alarmknap. Han så nu, at T1 gerne ville hjælpe tiltalte, og han rullede en gaffarulle, hen til tiltalte. T1 ville gerne hjælpe, men tabte det ved en fejl. Han samlede det op og vidste guldsmeden det, og at han skulle tie stille. Guldsmeden blev urolig og han var bange for hvad der skulle ske, bandt tiltalte hans ben og arme med gaffatape. Tiltalte ville også lukke hans mund, hvis han skulle begynde at skrig og forbipasserende skulle se det. Guldsmeden viste med nogle tegn, at han havde problemer med lungerne og derfor tapede han ikke munden.

Adspurgt forklarede tiltalte, at guldsmeden selv kravlede under bordet, fordi

alarmknappen var under bordet.

Det var tiltalte, der bandt guldsmeden. Han var bange for, at han ville miste kontrollen over situationen. Tiltalte har ikke placeret guldsmeden under bordet, det var guldsmeden selv, der kravlede under bordet. Tiltaltes oprindelige ide var, at han måske skulle ned i kælderen for ikke at lave noget, men det nåede tiltalte ikke, idet guldsmeden havde til hensigt at komme hen til knappen under bordet, som han gjorde.

Mens guldsmeden var under bordet, fik tiltalte øje på kasseapparatet og åbnede det, fordi de havde brug for penge. Han samlede også mønterne fra kasseapparatet. Tiltalte havde ikke nogen forestilling om, hvor stort beløbet var. De havde ingen forståelse af, hvor mange penge røveriet drejede sig om. Han har efterfølgende set, at der stod noget med 2 millioner. Han ved godt, at der var nogle værdifulde ting i butikken, og han har også taget nogle ting, som han fandt omkring sig.

Tiltalte tog pistolen frem og vidste guldsmeden den, men fordi det var en legetøjspistol, pegede han pistolen ned mod gulvet, så man ikke kunne se, at det var legetøj. Man ville kunne se, at det var en legetøjspistol, hvis han pegede direkte på guldsmeden. Hvis der var personer udenfor butikken, der kiggede ind, ville de kunne se pistolen og derfor viste han bare guldsmeden pistolen. Han pegede på en måde på guldsmeden med pistolen, for det ville være underligt, hvis han pegede op i f.eks. loftet.

Foreholdt tiltaltes forklaring afgivet under grundlovsforhøret den 4. august 2012, forklarede tiltalte, at det er delvist, hvad han forklarede. Som han sagde i dag, havde han og T2 aftalt på forhånd, at de ikke ville udlevere andre personer. Han vidste ikke, hvad der så ville ske, og han vidste ikke, om de ville kunne nå dem. Så kunne de måske senere fortælle om det senere, og det er så det, han har gjort.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at det arbejde, som de oprindeligt kom til Danmark for at udføre, var noget i byggebranchen - noget tømrerarbejde. Han har tidligere arbejdet med træ, og man kan også se det på hans fingre. Selvfølgelig forventede han ikke at skulle få et godt arbejde med det samme. Man kan godt sige, at han havde et arbejde i Litauen, men selvom man knokler, får man stadig gæld. Man kan godt sige, at han har nogle i Litauen, som han skal forsørge. Man kan se, at der er sket nogle ting, hvor det begyndte at udvikle sig til dette.

Adspurgt forklarede tiltalte, at hvis man gør noget for første gang i sit liv, kan man ikke forvente den store kvalitet, og derfor ved han godt, at det ikke var særlig godt lavet. Man har brug for en vis erfaring for at planlægge det. Tiltalte har overvejet, at det var muligt, at det kunne ende galt. Han var meget træt og de overmattede i bilen og var meget stressede, og det gjorde det ikke lettere. Man kunne f.eks. se, at T1 kom ind i butikken, og

så måtte de bare handle derefter.

Adspurgt forklarede tiltalte, at afstanden mellem guldsmeden og tiltalte var for stor, så han kunne ikke nå at tage et halsgreb på guldsmeden. Hvis han havde nået ham, var han endt et andet sted - nemlig i kælderen som tiltalte havde planlagt. På et tidspunkt, da guldsmeden blev bundet, og tiltalte kiggede omkring sig, holdt tiltalte sin hånd nede med pistolen for ligesom at holde guldsmeden nede. Det der står i rapporten om, at tiltalte skulle holde ham om halsen eller peget mod hans pande, var en overdrivelse, for det var slet ikke nødvendigt. Tiltalte ville også gætte på, at hvis han havde taget et halsgreb, ville der være fingeraftryk på guldsmeden.

Adspurgt forklarede tiltalte, at han godt kan forstå, at guldsmeden har tolket det på en sådan måde, at tiltalte skulle have peget direkte mod guldsmedens pande, for tiltalte var meget stresset i denne situation. Personligt så tiltalte det ikke som en nødvendighed at pege på ham med pistolen for guldsmeden var passificeret og tiltalte havde mere travlt med at se sig omkring og se, om der kom nogle udefra. Tiltalte kunne forstå, at pistolen faktisk var en lighter, og at der slet ikke var hul i munden på pistolen, men at der var bare var påtegnet et hul.

Det var aftalen, at tiltalte og personerne skulle mødes ved togstationen, han ved ikke, om det var Hovedbanegården. Tiltalte skulle bare gå frem og tilbage og vise, at alt var overstået, så de kunne komme hen til ham. Der var ingen konkret aftale om, hvad tiltalte ville få for at begå røveriet. De ville lige se an og se, hvad der var kommet ud af røveriet. Som tiltalte kan se, var det meget komfortabelt for personerne, for tiltalte ville bare være glad for at få penge til at rejse hjem efter dette røveri, og de ville jo have fået resten af beløbet - personerne ville have tjent meget godt på det.”

Tiltalte T1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”.....at det er korrekt, at han steg på i Riga og steg af i København, hvorefter de andre kørte videre. Tiltalte kendte ikke de to medtiltalte i forvejen. Tiltalte har en ven, der er fra Litauen, og som arbejder i København, og han havde købt en billet til tiltalte. Han kørte med de to medtiltalte, fordi de mødte hinanden ved færgen. Men fordi man ikke kunne komme ombord som fodgænger havde han forsøgt at finde nogen i en bil og på den måde kunne han også komme ombord.

Han stod af på hovedbanegården for at mødes med sin ven. Han overnattede i en park og kom i tale med nogle russisktalende personer. Den person, som han nævnte, var en bekendt, der havde sagt at der var et job i København og havde købt billetten til tiltalte. Personen arbejder selv i byggebranchen og var i gang med tagdækning. Tiltalte arbejdede ikke i København. Det var første gang, tiltalte var i Danmark. Han mødtes ikke med de medtiltalte i de efterfølgende dage.

Foreholdt sagens bilag 28, foto 2, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at det er ham på billedet og genkender også T2, men de talte ikke sammen. Det er først efter, at politiet har vist ham dette billede, at han fandt ud af, at også T2 var i Nettobutikken.

De russisktalende personer havde påstået at tiltalte skyldte dem penge, fordi de havde betalt for hans kost og ophold i Danmark, og derfor tog de ham med til stedet, for at han skulle binde guldsmeden. Personerne havde ikke på forhånd fortalt tiltalte, hvad planen var, og at der var andre. Han skulle bare binde guldsmeden, og så var der andre, der skulle komme og binde ham op. Han vidste ikke, at T3 skulle være med. Han troede, at det måske var nogle af de russisktalende personer, der skulle være med. Tiltalte kunne ikke genkende T3, da han så ham i guldsmedebutikken. Han har ikke lagt mærke til, om T3 havde en pistol. Tiltalte gik hen til guldsmeden og fandt gaffatapen frem. Guldsmeden viste tegn på, at han ikke ville havde et godt med at gå gaffatape på. Tiltalte tabte gaffatapen og tiltalte ville forlade butikken, men mødte T2 og gik tilbage. Da han kom tilbage, så han, at guldsmeden allerede var bundet. Tiltalte kunne ikke kende T2. Tiltalte troede, at de russisktalende personer måske ville komme og befri guldsmeden. Tiltalte hørte T2 sige noget på russisk eller noget mumlende og vendte sig derfor om.

Tiltalte skubbede til nogle kasser med guldvarer i og viste sig i vinduet, fordi han gerne ville have opmærksomhed fra gaden og håbede, at nogen ville ringe til politiet. Han hørte nu, at de andre personer talte litauisk, og han henvendte sig nu til dem. Først på dette tidspunkt genkendte han de to andre.

Tiltaltes forklaring afgivet under grundlovsforhøret den 4. august 2012 blev læst op.

Tiltalte forklarede supplerende, at han har sagt, at han bandt personen, fordi han var bange for at blive løsladt til gaden og til de omtalte russere, men det er ikke sådan, at russerne har bragt dem sammen. Tiltalte kender ikke de medtiltalte fra tidligere, og han tror ikke, at de har grund til at være bange for tiltalte.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at russerne betalte kost og logi for tiltalte, mens han var i Danmark. Russerne lagde pres på tiltalte og truede ham, fordi han skyldte dem nogle penge.

Tiltalte blev kørt hen til guldsmedeforretningen af én af russerne, som viste tiltalte stedet. Tiltalte vidste ikke, at de medtiltalte også var i butikken, og genkendte dem ikke med det samme som værende dem, han fulgtes med til Danmark.

Tiltalte var bange for russerne, fordi han ikke havde klaret den opgave, som de havde givet ham. Han så ikke noget våben i forretningen. Han forstod ikke med det samme, at det var et røveri. Det var først, da han så T2 tage ting ned i en taske, at han forstod, at det var et røveri, de var i gang med.

Han var bange for at komme ud, for udover den ene russer som kørte ham til butikken var der to andre russere der også ventede og derfor var han bange for at komme ud af forretningen.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han skyldte dem penge for mad og vand og for nogle nætter, hvor de kørte ham til forskellige steder, hvor han kunne overnatte. Røveriet var ikke som sådan en opgave, han fik, men det var noget, personerne efterfølgende truede ham til.”

Tiltalte T2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...at han kan bekræfte, at han sammen med de to andre tiltalte kørte i bil fra Riga til Stockholm og videre til Danmark den 31. juli.

Tiltalte kan ligeledes bekræfte, at T1 steg af i København. Tiltalte kom til Danmark for at finde arbejde. Det var T3, der fik tiltalte med til røveriet. Tiltalte har ikke set, at der blev udleveret ting, men han hørte det fra T3, og han nævnte, at det var til et røveri, men det tog tiltalte ikke seriøst. V talte om det hele aftenen og tiltalte nægtede at være med. Den næste morgen talte de igen om det, og så sagde tiltalte til sidst ja til det. Efter 30 minutter tog de af sted. Tiltalte vidste godt, hvor de skulle foregå. Russerne havde udleveret adressen til dem.

Det var aftalt, at tiltalte også skulle komme ind i butikken, det fik tiltalte at vide. Tiltalte vidste ikke, at T1 skulle komme ind i butikken. Han havde fået at vide, at der kun skulle komme én person mere end udover tiltalte.

Efter T1 steg af i København og indtil røveriet skete, har tiltalte set T1 i en nettobutik helt tilfældigt.

Foreholdt sagens bilag 28, foto 2, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at det er tiltalte og T1, der er på fotoet. De mødtes tilfældigt. Tiltalte forklarede, at han kun set T1 på vej mod Danmark, i Netto og herefter under røveriet. For at sige det mere præcist tog tiltalte med T3 til Danmark. T1 steg på i Riga og herefter til Danmark. T1 skulle også til København og sagde, at tiltalte og T3 kunne køre ham, så han slap for at betale for billetten.

Adspurgt om tiltaltes rolle i røveriet forklarede tiltalte, at han skulle samle guldvarerne i en taske. Tiltalte så ikke, at T3 havde en pistol

fremme, da tiltalte var i en choktilstand og gjorde bare det, han havde fået at vide, han skulle gøre. Tiltalte fik øje på gaffatapen senere, da politiet var ankommet og tiltalte selv lå på gulvet.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at det ikke er korrekt, at han ikke ønsker at udtale sig om T1 rolle, men han har bare ikke så meget at fortælle om ham. Hvis han og T1 havde været sammen i de 5 dage inden roveriet, kunne han måske forklare mere, men de var ikke sammen."

Vidnet F2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....at han er indehaver af den omhandlede guldsmedbutik og har arbejdet der i 36 år til marts 2013. De første 13 år sad han alene, men han har herefter udlært 4 lærlinge. Hans søn er også udlært af ham, og arbejder nu i butikken. Sønnen havde ferie den 3. august. Der var også ferie i frisørsalonen ved siden af guldsmeden den 3. august. Han åbner normalt kl. 10, men præcis den dag, skulle han ud og hente nogle varer og fik en person til at sætte en seddel på døren, hvor der stod at han åbnede kl. 10.30.

Da han kom til butikken, gik han ned i kælderen for at slibe på en ring, og mens han var i kælderen, ringede det på døren. Døren er oftest låst, og man skal så ringe på. Han så en person og troede, at det var en gammel dame. Han åbnede døren, og personen, der viste sig at være en mand, kom ind og sagde på gebrokkent engelsk, at han ville kigge på nogle smykker. Han tænkte at det var tidsspild og gik hen for at vaske hænder. Det var her, han blev overfaldet. Personen sprang frem mod vidnet og greb ham om halsen og sagde, at det var et røveri. Han sagde "I kill you" og holdt en pistol op for tindingen af vidnet. Det var forfærdeligt, og han har haft det dårligt siden.

Han så at en af de tiltalte ville give vidnet gaffatape på for munden og da han har problemer med astma, gik han helt amok. Han blev tvunget ned på gulvet. Han vidste, at han havde en alarmknap, lige hvor han blev presset ned i gulvet, og der ville han bare hen. Personen sagde "down" og skubbede ham ned på gulvet. Han husker ikke, hvad der blev sagt ordret, men han skulle bare ned. Han ramte gulvet meget hårdt, og har også haft smerter siden. Han fik trykket på alarmen og blev herefter bundet på arme og ben. Han hørte nu, at hans varer bare blev kastet ned i noget. Disken blev ryddet. Han så en fyr, som han vil betegne som en blegfis, der gik og stjal lidt ting. Han tog tingene ned fra hylden og kiggede på tingene. Han gik også i kasseapparatet.

Vidnet husker, at den unge fyr havde noget hvidt på - måske en bluse. Han mener ikke, at fyren havde en hat på. Han så aldrig manden med den hvide bøllehat. Den første person, der kom ind, havde noget stort på hovedet, briller og en jakke, mere husker vidnet ikke.

Vidnet så ikke, at der var en 3. person, for på det tidspunkt lå han

indenunder et skrivebord. De må have troet, at de havde god tid. Ham, der havde overfaldet ham, var på et tidspunkt helt nede ved vidnet, tæt på og pegede på boksen, og sagde "what's this" og skulle til at pille ved det, men så kom politiet.

Det var forfærdeligt at have et menneske så tæt på, og det har været forfærdeligt efterfølgende - også for hans familie.

Vidnet var helt sikker på, at han blev taget om halsen. Det er korrekt, at vidnet blev skubbet ned, men selv hoppede hen under bordet for at trykke på knappen. Han fornemmede at den voldsomme person var meget ivrigt efter at se, hvad der var bagved vidnet, fordi han havde travlt med at komme derhen.

Han var efterfølgende på skadestuen og fik tjekket halsen. Han har også efterfølgende fået rygproblemer, som opstod i forbindelse med at han blev tvunget ned på gulvet.

Vidnet så første gang pistolen, efter han havde fået taget halsgreb og vidnet prøvede at slå ud efter tiltalte. Det var herefter, at tiltalte viste pistolen og sagde "røbber". Han pegede med pistolen lige i panden på vidnet. De tiltalte mumlede til hinanden, men han mener ikke, at de talte sammen.

Adspurgt om der var nogen af de tiltalte, der virkede som om, de var passive, forklarede tiltalte, at han mener, at de alle var aktive.

Vidnets søn og politiet har været med til at lave opgørelsen. Vidnet tror ikke, at de har opgjort alle smykkerne i butikken.

Adspurgt forklarede vidnet, at han ikke længere har ondt i halsen. Ryggen døjer han stadig med. F.eks. hvis han skal sidde og arbejde og skal op og stå, får han ondt i ryggen og ballen. Han kan ikke arbejde, som han plejede.

Den 14. november 2012 prøvede han at gå på fuldtid igen, men han kan ikke arbejde som han plejer. Hans søn har heldigvis hjulpet ham meget.

Foreholdt sagens bilag 11-1-1, politiattest, oplyste vidnet, at han fik sovemedicin. Han troede ikke på daværende tidspunkt ville påvirke ham, men det har det efterfølgende vist sig at gøre. Han har svært ved at sove, står op og går rundt og forsøger at sove igen. Han er urolig og føler, af og til, at der er nogen bag ham. Han har været ved psykolog rigtig mange gange på grund af denne episode, og han er ikke færdig. En læge har også henvist ham til en fysioterapeut med 12 behandlinger, men det har ikke hjulpet. Han er efterfølgende blev henvist til endnu en rygspecialist, og så må de se, om det hjælper.

Adspurgt af forsvarer, advokat Rasmus Kieffer-Kristensen, forklarede

vidnet, at han så to personer, som han kan genkende.

Forevist sagens bilag 7, fotos, forklarede vidnet, at han ikke har set tiltalte **T1** før. Han genkender tiltalte **T2** der stille gik og pillede ting ud, og tiltalte **T3** som var den voldelige. Vidnet huskede forkert, da han mente, at den unge fyr havde en hvid T-shirt på.

Forholdt sagens bilag 5, politirapport, forklarede vidnet, at han ikke ved, hvordan opgørelsen er lavet, da han ikke var til stede. Beløbet var ikke overraskende, da det er dyre varer. Vidnets søn kan have været overrasket over, hvor mange penge der egentlig var for. Det er muligt, at sønnen har opgjort efter udsalgsprisen. Man kan som kunde ikke forhandle om prisen.

Foreholdt sagens bilag 11-4, side 3, ikke underskrevet afhøringsrapport, forklarede vidnet, at han havde en ung politibetjent som kunde for nogle år siden. De havde sludret, og betjenten havde sagt, at i tilfælde af roveri, var det vigtigt at gøre sig så lille som muligt og få trykket på alarmknappen. Vidnet reagerede først voldsomt, men herefter huskede han rådet og prøvede at gøre sig lille.

Han blev presset ned og i det sekund vidste han godt, hvor han skulle hen og forsøgte at komme hen under bordet og få trykket. Vidnet skreg op. Han havde alarmen i baghovedet. Tiltalte var meget interesseret i at se, hvad der var bag ved vidnet - og garanteret fordi han vidste, at der var en alarmknap bag vidnet.

Adspurgt af bistandsadvokaten, advokat Camilla Sverdlin-Højer, forklarede vidnet, at han den 14. november 2012 vendte tilbage til sit arbejde, men har ikke kunnet arbejde, som han plejede. Hans søn har arbejdet hele tiden og de har ikke kunnet få erstatning for den ekstra dag, sønnen nu må arbejde i forhold til tidligere. Derudover er de bagud her op til jul. Han forsøger, men får så ondt i ryggen og arbejder ikke ordentligt. De har ødelagt så meget for ham og hans familie. Det foregik helt på militær vis, en ryddede skabet og den 3. har tid til at gå rundt. Det virkede som om, de havde prøvet det før."

Vidnet **V1** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"....foreholdt sagens bilag 12-1, at den håndskrevne del af bilaget er skrevet af ham. De nævnte smykkers værdi har han fra varelaget - ved at slå det op i systemet på et nummer, da der er et "stelnummer" på. Der er nogle smykker, hvor der er ikke var priser på, og de er derfor slået op. Politiet havde gjort det op, der var priser på, men det uden priser, fik de tilbage. Det der ikke var priser på, har han slået op i systemet og noteret. Grunden til at der på nogen af smykkerne ikke er priser på, er fordi, at det er upraktisk. Derfor er der et nummer på smykkerne, som man så kan slå op. Der er for eksempel en prisliste, hvor han har sat flueben ved de smykker, som er fundet i posen. Råmetallerne har han prissat ved hjælp af opslag på dagsprisen. Værdien af

modellerne har han gjort op som arbejdstid og værdien på råvarene. En model kan være ret dyr, hvis der ikke er lavet flere, idet modellen i sig selv kan have taget 20 timer at lave. Jo flere smykker man laver efterfølgende, jo billigere vil de blive.

Han har også opgjort nogle støbninger. De laver en model og kan støbe den. Herefter kan man lave flere smykker på én gang. Støbearbejdet i timer er opgjort som arbejdstid eller arbejds løn. Der var en model, der ikke var færdig, den var støbt men ikke færdiggjort ved håndarbejde.

Adspurgt af forsvareren, advokat Rasmus Kieffer-Kristensen, forklarede vidnet, at han var meget overrasket over, at der var opgjort så højt et beløb. Deres varelager er forsikret til indkøbspris, så han tænker ikke over udsalgsprisen i dens samlede værdi. De blander selv materialerne, så det får den ønskede karat. Det bliver lavet som en plade. Pladerne ligger nederst i smykkemontrerne, i små skuffedarier, så de ikke bliver blandet.

Adspurgt hvorvidt modeller har en værdi for rovere, forklarede vidnet, at der er noget værdi i det ekstra arbejde og i materialet der er brugt til den første model. Den kan have en sådan høj værdi af to grunde. Hvis den har taget lang tid at lave og der kommer én og vil købe netop den ring. Den anden hvis den skulle laves til en bestemt. Modellerne sælges også. Hvis modellen, som for eksempel er udformet som en ring, ikke er færdig, men halvfærdig, kan den sagtens sælges til en høj værdi alligevel. En støbning er for eksempel en ring, der mangler noget for at være helt færdig.

Adspurgt af forsvarer, advokat Elisa Boelskifte, forklarede vidnet foreholdt sagens bilag, at der er tre sider med vielsesringe. De har forskellige udgaver liggende. Ud fra kolonneme kan man se prisen, herunder om de er med eller uden sten, hvilket materiale, der er lavet af og om de er blanke eller matte. Han har sat flueben i bilaget ved de ringe, der skulle med i opgørelsen."

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen dokumenteret videoovervågning fra guldsmedeforretningen samt billeder taget af politiet umiddelbart efter episoden, herunder billeder af F2 der var bundet på hænder, arme, ben og fødder, billeder af de tiltalte, taget umiddelbart efter episoden.

Der er endvidere dokumenteret politiattest af 8. september 2012 fra F2 henvendelse på skadestuen den 3. august 2012. Det fremgår heraf, at det skønnes, at patienten kan få varige psykiske men som følge overgrebet. Det skønnes ikke, at patienten vil få varige fysiske men, men der kan komme forbigående mén efter trykken mod halsen i form af hæshed og klumpformemmelse (globulusformemmelse).

Der er herudover dokumenteret billeder af de værdigenstande og opgørelse

over de værdier, der var lagt ned i en sort taske samt de på en af de tiltalte fundne genstande.

Der er endvidere dokumenteret kvitteringer og GPS-søgninger til dokumentation af de tiltaltes færden. I den forbindelse er der endvidere dokumenteret billeder fra overvågningskamera i Netto, , fra den 2. august 2012 omkring kl. 16.30.

Personlige oplysninger.

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at

Tiltalte T3 har om sine personlige forhold forklaret, at

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at
De tiltalte er ikke tidligere straffet.

De tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 3. august 2012.

Retten's begrundelse og afgørelse.

Det fremgår af sagen, at de tiltalte blev taget i butikken i tilknytning til røveriet, idet F2 havde trykket på overfaldsalarmen i butikken. Det er ubestridt, at F2 af tiltalte T3 blev truet med en attrappistol, og at han blev bundet på hænder, arme, ben og fødder med gaffatape. Retten finder det endvidere efter bevisførelsen bevist, at der blev taget halsgreb på F2 og at han blev anbragt på gulvet. Den opgjorte værdi findes tilstrækkelig godtgjort.

Efter bevisførelsen lægges det derudover til grund, at der har været tale om et planlagt røveri mellem de tre tiltalte.

Retten har herved især lagt vægt på, at det fremgår af videoovervågningen, at de tre tiltalte kom ind i butikken én efter én, meget kort tid efter hinanden. Man kan se, at de tiltalte T1 og T2 gik forbi forretningen, idet tiltalte T3 gik ind. Herefter kom T1 ind og til sidst T2. Røveriet blev iværksat i sammenhæng med de tiltaltes entre. Retten finder, at det fremgår af overvågningen, at alle tre vidste præcis, hvad de skulle gøre, og det er tydeligt, at alle tre kendte deres rolle, hvilket også findes bestyrket ved F2's forklaring. Retten har således også lagt vægt på forklaringen fra F2, de i bilen i øvrigt fundne genstande og den søgte adresse i bilens GPS samt overvågningen fra Netto af 2. august 2012, der viser, at tiltalte T1 og T2 var sammen dagen forud for røveriet.

Retten finder på baggrund af bevisførelsen, at røveriet har haft et

professionelt tilsnit, idet det efter bevisførelsen er tydeligt, at alle tre kendte deres roller under røveriet. Herved er der samtidig lagt vægt på den hurtighed og koordinering, der har været under røveriet.

Herefter findes de tiltalte skyldige i røveri, som beskrevet i anklageskriftet, dog med den modifikation, at **F2** ikke ses at være bagbundet, men bundet.

Henset til praksis i lignende sager og den nedlagte strafpåstand, findes der - trods grovheden og karakteren af røveriet - ikke grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2.

De tiltalte findes herefter skyldige i røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Straffen fastsættes for hver af de tiltalte til fængsel i 3 år, jf. straffelovens § 288, ~~stk. 2~~, jf. stk. 1, nr. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der har været tale om et planlagt røveri med professionelt tilsnit, forholdets unødige grovhed, hvorunder de tiltalte har bundet **F2** med gaffatape, så han ikke kunne bevæge sig, værdien af det røvede og at røveriet er begået kun få dage efter, de tiltalte kom til landet.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor. Retten har herved lagt vægt på, at de tiltalte hver er idømt fængsel i 3 år, og ingen af de tiltalte har nogen egentlig tilknytning til Danmark.

Den nedlagte erstatningspåstand tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor fastsat. Der er herved lagt vægt på, at der ikke ud fra praksis findes at være grundlag for tilkendelse af torterstatning. Der tillægges procesrente fra 7. januar 2013.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T1** skal straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte **T2** skal straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte T3 skal straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Hos de tiltalte konfiskeres 1 attrappistol og 1 paryk.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog således, at hver af de tiltalte betaler salær til egen forsvarer.

De tiltalte skal endvidere inden 14 dage til F2 betale 1.980 kr. med tillæg af procesrente fra den 7. januar 2013.

Emilie Therese Sylow
dommerfuldmægtig

* Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, den 9. januar 2013

Emilie Therese Sylow
dommerfuldmægtig

* 22. april 2013: Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221 til: 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og § 32, stk. 2, jf. stk. 1, udvises med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum.

Emilie Therese Sylow
dommerfuldmægtig
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 25. april 2013

Linda Andkjær
Kontorfuldmægtig